

νάτη I. Σορδίν., ἐνθ' ἄν. Λεξ. Πρω. Δημητρ. Σταφύλι δαμασκηναίτο 'Ελλην. Γεωργ., ἐνθ' ἄν. 2) 'Επὶ ἐδεσμάτων, ὁ μετὰ δαμασκήνων παρεσκευασμένος Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Βοδινὸ δαμασκηναίτο ἐνθ' ἄν. Πβ. κρέας κυδωνᾶτο. 3) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ὁ ἀπεξηραμμένος καρπὸς δαμασκήνων Λεξ. Πρω. Δημητρ. Πβ. κυδωνᾶτο.

δαμασκηνέλι τό, ἀμάρτ. δαμασ'νέλ' Λέσβ.

'Εκ τοῦ οὐσ. δαμάσκηνο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έλι.

Τὸ μικρὸν δαμάσκηνον: Ἄσμ.

Τρεῖς τοῦ προϋξινεύγα δον,
μάννα τ' μυγαλεύονδαν,
τσούρ'ς τ' 'πιρηφανεύονδαν,
τάσταν - τάσταν τασταντέλια,
πῶφαγι τὰ κασταντέλια
κι οὐλα τὰ δαμασ'νέλια.

δαμασκηνήσιος ἐπίθ. ἐνιαχ. δαμασκηνήσιος Μακεδ. (Βόιον).

'Εκ τοῦ οὐσ. δαμασκηνιά καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήσιος.

'Ο ἐκ ξύλου δαμασκηναῖς κατεσκευασμένος.

δαμασκηνιά ἡ, δαμασκηναί Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. δαμασκηναί Λέξιν. Μεγαρ. Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.) δαμασκηναί Τσακων. (Χαβουτσ.) δαμασκηναί Δ. Κρήτ. δαμασκηναί Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) δαμασκηναί Τσακων. (Χαβουτσ.) δαμασκηναί κοιν. δαμασκηναί πολλαχ. βορ. ιδιωμ. δαμασκηναί Κῶς κ.ά. δαμασκηναί Κύπρ. δαμασκηναί Κάλυμν. δαμασκηναί Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ.) γαμασκηναί Κάρπ. (Μεσοχώρ.) δαμασκηναί Μακεδ. (Δοξᾶτ.) δαμασκηναί Μακεδ. (Γήλοφ.) δαμασκηναί Τσακων. δαμασκηναί Ἡπ. (Κουκούλ.) Μακεδ. (Βλάστ.) δημοσκηναί Θράκ. ('Αδριανούπ.) 'αμασκηναί Κάρπ. ἀραμασκηναί Βιθυν. (Πιστικοχ.) Πληθ. δαμασκηναί Θεσσ. (Κρανν.) Μακεδ. (Δῖον κ.ά.) δαμασκηναί Μακεδ. (Δοξᾶτ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. δαμάσκηνο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ. 'Ο Τσακων. τύπ. δαμασκηνο-λιά κατ' ἀναλογ. πρὸς τὸν ἐπίσης Τσακων. μου-σμουλιά.

Τὰ ἀκόλουθα φυτὰ τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae):
α) Προῦμνη ἡ ἡμερος (Prunus domestica) κοιν. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Τσακων. (Χαβουτσ. κ.ά.): 'Εκείνη ἡ δαμασκηναί δὲν ἐπίασε (= δὲν ἐρρίζωσε) κοιν. 'Η γαμασκηναί μας, ἔχει πολλὰ γαμασκηναί Κάρπ. (Μεσοχώρ.) 'Ιχτέ 'δάμουσα τοῦ γείτοννα κι μ' εἶπυ ὅτ' ἐθισι δαμασκηναί (ἐθισι= ἐφύτευσε) Μακεδ. ('Αγιο Πνεῦμ.) Ἡδρα κάτ' ζούπισ ἀπάνον 'ς τ' δαμασκηναί μ' κι τ'ς ἔφαγα κι ἀγάλλασα (ζούπισ= ὑπερώριμα δαμασκηναί) Ἡπ. (Κουκούλ.) Φέτονς ἡ δαμασκηναί μας 'ς τὸν κῆπον εἶνι φουρτουμέν' δαμασκηναί αὐτόθ. 'Σ τὸν τόπον μας προνκόβουν πουλὸ οἱ δαμασκηναί Μακεδ. ('Αρκοχώρ.) 'Εχουμε κι ἀραμασκηναί κι ζαρδελιές (= μπουρνελιές) Βιθυν. (Πιστικοχ.) 'Εδε μιὰδ - δαμασκηναί 'ς τὸν δζήπ-πον δον φορτωμένην δα δαμασκηναί Κῶς. Οἱ δαμασκηναί κἀν'νι δαμασκηναί Μακεδ. (Καστορ.) β) Προῦμνη ἡ ἐμβολιαζομένη (Prunus insititia) Εὔβ. (Βρύς.) Μακεδ. (Δεσκάτ. κ.ά.) Νίσυρ. Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) κ.ά. Συνών. βαρδανιά, βαρδασιά, κορομηλιά, πορδαλιά, σαρδελιά, πουρνελιά, ρίκι, σιλίβα, σιλιβιά, τζανεριά. γ) Προῦμνη ἡ ἀκανθώδης

(Prunus spinosa) Θράκ. ('Αδριανούπ.) κ.ά. Συνών. ἀβραμυλιά, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἀβραμυλιά, ἀγριο-αβραμυλιά, ἀγριοδαμασκηναί, ἀγριοκορομηλιά, ἀγριοπουρνελιά, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ἀγριοπουρνελλιά, βραβυλιά, τσαπουρνιά.

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Δαμασκηναί καὶ ὡς τοπων. Θράκ. (Αἶν.) Πάρ. κ.ά. καὶ ὑπὸ τοὺς τύπ. Δεμασκηναί Ἡπ. (Τσαμαντ. Φιλιᾶτ.) Δαμασκηναί Μακεδ. (Κοζ.) Στ' Δαμασκηναί τ' Σιλιάδα Μακεδ. (Στεφανιν.) Δαμασκηναί Μακεδ. (Καταφύγ. Μικρὸ Σούλ. Τερπν.)

δαμασκηνίς ἐπίθ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) κ.ά.— Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. δαμάσκηνο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίς.

'Ο ἔχων τὸ χρώμα δαμασκήνου ἐνθ' ἄν.

δαμάσκηνο τό, δαμασκηναί Λεξ. Πόππλ. δαμασκηναί - θηρὸ Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) δαμασκηναί Μακεδ. (Βελβ.) μα-νασκηναί Καππ. (Συνασο. Φερτ.) μαλασκηναί Καππ. ('Ανακ. Σίλατ. Φάρας. Φλογ.) μαλασκηναί Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) μαλασκηναί Καππ. ('Αραβάν. Μισθ.) δαμάσκηνο κοιν. δαμάσκηνο Ἰος Μύκ. Νάξ. Πελοπν. (Ξεχώρ.) δαμάσκηνο Καλαβρ. (Μπόβ.) Κύπρ. Κῶς κ.ά. δαμάσκηνο Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Μακεδ. ('Αγιος Νικόλ. Βλάστ.) Σάμ. (Βλαμαρ.) κ.ά. δαμάσκηνο Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) δαμάσκηνο βόρ. ιδιωμ. δαμάσκηνο Μακεδ. (Βόιον) δαμάσκηνο Α. Ρουμेल. (Μικρὸ Μοναστήρ.) δαμάσκηνο Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) δαμάσκηνο Ἡπ. (Παλάσ.) δαμάσκηνο Τσακων. 'αμασκηναί Κάρπ. μαλασκηναί Καππ. (Φερτ.) μαλασκηναί Καππ. μαλασκηναί Καππ. ('Αραβάν. Μισθ.) μαλασκηναί Καππ. (Ποταμ.) ἀραμασκηναί Βιθυν. (Πιστικοχ.) Θηλ. δαμάσκηνο Κύπρ. (Πεδουλ.) ταμάσκηνο 'Απουλ.

'Εκ τοῦ Βυζαντ. οὐσ. δαμάσκηνο, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ 'Ελληνιστ. δαμασκηναί, οὐδ. τοῦ ἐπίθ. δαμασκηναί, δι' ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου.

1) 'Ο καρπὸς τῆς ἡμέρου Προῦμνης (Prunus domestica) τῆς οἰκογ. τῶν Ροδιδῶν (Rosaceae) κοιν. καὶ 'Απουλ. Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Γούρτον. Μισθ. Ποταμ. Σίλατ. Συνασο. Φάρας. Φερτ. Φλογ.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.): Φέτος ἔχει πολλὰ δαμάσκηνα. Δαμάσκηνα ξερά - κομπόστα κοιν. Λευὰ δαμάσκηνα (μικρὰ γλυκὰ δαμάσκηνα) Μακεδ. (Βόιον) Δαμάσκηνα βασιλικά - λουβαρδίστικα — κονιουρήθροι Νάξ. ('Απύρανθ.) Βουργά'κα δαμάσκηνα Θράκ. (Σκοπ.) 'Εφαγε ἄγουρα δαμάσκηνα καὶ τὸν πάει αἷμα (ἔχει διάρροια) 'Αθῆν. Τοῦ δαμασκηναί τὰ κονιουρήθροι εἶναι μικρὰ Πελοπν. (Ξεχώρ.) Τὰ λιφτουκάρι καὶ τὰ δαμάσκηνα πᾶνι καλὰ μὲ τοῦ οὔζου Α. Ρουμελ. (Βοδεν.) 'Η Σουφιά φῶναξ' τὰ πιδοῦνι κι τὰ 'δουκι δαμάσκηνα Μακεδ. ('Αγιο Πνεῦμ.) Τοῦ δαμάσκηνο δὲν τοῦ ξέραμι παλιά, εἶνι κινούργιον φροῦτον Θεσσ. (Βαμβακ.) 'Α σιγνώσου ἀραμασκηναί γιὰ δὸν χειμῶνα Βιθυν. (Πιστικοχ.) 'Εδε μιὰδ - δαμασκηναί 'ς τὸν δζήπ-πον δον φορτωμένην δα δαμασκηναί Κῶς. Φέτον εἶνι ἄβριχα τὰ δαμάσκηνα (δὲν ποτίστηκαν ἀπὸ βροχὴ) 'Αλόνν. 'Η δαμασκηναί κἀμνει δαμάσκηνα με τὲς ὅποιες κἀμνουμεν μαρμελ-λάδαν Κύπρ. (Πεδουλ.) 'Όταν εἶχι φόβους, βάλλισκαν χοεῖ' με μαλασκηναί 'ς σὰ ἄστρα καὶ ὕστερα πρίνιθκεν, νιόταν καλὰ (ὅταν κάποιος ὑπέφερε ἀπὸ φόβια, ἔβαζαν οὐρο με δαμάσκηνα τὸ βράδυ στὸ

